

Rejstříkový soud nevyhověl návrhu společnosti s r. o., by bylo upuštěno od předložení průkazu živnostenského oprávnění k zápisu firmy do rejstříku. Důvody: Společnost pro předmět podniku (pro výdělkovou činnost) musí mít živnostenské oprávnění, podle zásady pravdivosti zápisů do obchodního rejstříku musí být předmět podniku v úplném souladu se skutečností a se živnostenským oprávněním. Soulad ten jest rejstříkovému soudu vykázati, a to živnostenským listem (koncesí). Jde-li o koncesovanou společnost, jest prokázati koncesi již před registrací společnosti. Rozh. nejv. soudu čís. 3862 sb., § 3 min. nař. čís. 89/1906 ř. z. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: V zájmu důvěry v obchodní rejstřík jest po rozumu čl. 15 a násl. obch. zák. třeba, by i zápis do obchodního rejstříku, týkající se předmětu podniku a jeho rozsahu, odpovídal pravdě, čemuž by ovšem nebylo tak, kdyby stěžovatelka neprovozovala a nebyla podle předpisů živnostenského řádu oprávněna provozovati živnost v tom rozsahu, jak jest v obchodním rejstříku vyznačeno. Předmět závodu musí být v souhlasu s předmětem podnikání opovězeným živnostenskému úřadu a musí opověď i v tomto směru odpovídati zásadě pravdivosti ovládající obchodní rejstřík. Právem proto žádal rejstříkový soud, by byl prokázán souhlas opovězeného předmětu podniku s opovědí u živnostenského úřadu, a nevyhověl žádosti stěžovatelky, by byla sprostěna povinnosti předložiti průkaz živnostenského oprávnění k činnosti, která podle zápisu rejstříkového jest předmětem podniku.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Napadené usnesení rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení soudu rejstříkového, není ve zřejmém rozporu ani se zákonem ani se spisy a není ani stíženo zmatečností. Dovolací stížnost není tudíž v § 16 čís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. opodstatněna. (Srov. rozhodnutí n. s. čís. 3862 sb. n. s., jež řeší případ zcela obdobný.) Dodatí jest ještě, že nejde o otázku, čeho třeba ke vzniku společnosti s ručením obmezeným (§ 2 zákona ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák.), pokud se týče co jest podmínkou jejího zápisu do obchodního rejstříku (§ 3 téhož zákona), nýbrž o to, by se předmět podniku, který má být podle společenské smlouvy provozován, kryl s provozem živnosti, kterou jest opověděti živnostenskému úřadu a na kterou byl vydán živnostenský list. Na rejstříkovém soudě jest, aby i v tomto směru dbal pravdivosti rejstříkového zápisu.

Čís. 10140.

Vzhledem k dvorskému dekretu ze dne 21. srpna 1838, čís. 291 sb. z. s. není zabavitelným ani nárok proti státu na poskytnutí státního příplatku podle vládního nařízení ze dne 24. května 1928, čís. 77 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 12. září 1930, R II 324/30.)

K vydobytí peněžité pohledávky navrhl vymáhající věřitel povolení exekuce zabavením práva, příslušejícího dlužníku proti československému finančnímu eráru na poskytnutí státního příplatku na vklady dlužníka na základě vládního nařízení ze dne 24. května 1928, čís. 77 sb. z. a n. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. **D ů v o d y:** Rekursu jest přiznati oprávnění. Jde o zabavení peněžité pohledávky proti eráru, která podle dodnes platného dekretu dvorní komory ze dne 21. srpna 1838, čís. 291 sb. z. s. (čl. IX. čís. 5 uvoz. zákona k ex. ř.) nemůže býti soudně zabavena, pokud není ještě likvidní a nebyla u veřejných pokladen ještě poukázána. Že tyto skutečnosti již nastaly, žalobce v exekučním návrhu ani netvrdil. Naopak z údajů stížnosti presidia finančního ředitelství, které mají povahu úřední listiny, vyplývá, že zabavená pohledávka nenabyla ještě splatnosti a není likvidní.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Tvrzení rekurenta, že mu šlo o zabavení nároku na poskytnutí státního příplatku podle § 331 ex. ř., odporuje odst. II. jeho návrhu, v němž žádá o prikázání zabaveného příplatku k vybrání, ač podle druhého odstavce § 331 má býti při zabavení nároku teprve jednáno o jeho zpeněžení. Měl tedy sám rekurent na mysli pohledávku podle § 294 ex. ř., nikoli nárok podle § 331 ex. ř. Avšak, i kdyby mu skutečně šlo o onen nárok, musí býti hleděno k ustaňovení dvor. dekretu čís. 291 z roku 1838, jímž stát má býti chráněn před případnými nároky věřitelů obstavujících anebo zabavujících pohledávky příslušející proti němu. Ve státním hospodářství není, hledíc k jeho složitosti, tak snadné míti na zřeteli nároky osob třetích, proto jest připuštěna exekuce jen na pohledávky likvidní a poukázané, neboť jen u takových pohledávek lze předpokládati, že bude lze míti v patrnosti obstávky a soudní zabavení. Že skutečně jde o takovou pohledávku, není patrné z exekučního návrhu, ač podle § 54 ex. ř. bylo by toho nutně třeba k povolení exekuce. Ježto zmíněný dvor. dekret nebyl dosud zrušen, není důvodu pochybovati o dosavadní jeho platnosti.

Čís. 10141.

»Zahájením věci« a »zahájením řízení« rozumí se v § 29 j. n. podání žaloby. To platí i pro žaloby, s nimiž byla podle § 19 upom. říz. spojena žádost o vydání platebního rozkazu v upomínacím řízení.

(Rozh. ze dne 12. září 1930, R II 331/30.)

Žalobce vymohl si dne 26. ledna 1930 proti žalovanému na okresním soudě v J. upomínací platební rozkaz, proti němuž vznesl žalovaný odpor a při ústním líčení namítal místní nepříslušnost okresního soudu v J.,